ΕΤΟΣ Ε'.

ΑΡΚΑΔΙΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐν Ρεθύμνῃ ἐτησ. προπληρωτέα	Φρ.	7
Διὰ τὰ ἄλλα Τμήματα τῆς Κρήτης	»	8
Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν	»	9
ἕκαστον στίχον καταχωρίσεως	Γρ.	1

Πατρός τε καὶ Μητρὸς καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἁπάντων τιμιώτερόν ἐστιν ἡ Πατρὶς, καὶ σεμνότερον καὶ ἁγιώτερον.
(Πλάτων)

Ἐκδίδοται ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος.

Πᾶσα αἴτησις δημοσιεύσεως ἀπευθυντέα πρὸς τὴν διεύθυνσιν ἐλευθέρα ταχυδρομικῶς
Τιμὴ ἑκάστου φύλλου παρ. 50

Ὁ ὑπεύθυνος συντάκτης
ΣΤΥΛ. ΕΜ. ΚΑΛΛΙΓΣΑΚΗΣ

ΕΜΜΑΝ. ΠΑΠΠΑΔΟΠΙΕΡΑΚΗΣ

Ἱερὸν λείψανον τῶν ἀγώνων τῆς πατρίδος μας, ἀνὴρ τεσσάρων ἐπαναστάσεων τῆς ταλαίνης γῆς ἡμῶν μεταςχὼν ὑπερεβδομηκονταετὴς γέρων ἐξεμέτρησε τὸ ζῆν τῇ 28 π. μ. Φεβρουαρίου ἐν τῇ εὐάνδρῳ τοῦ Ἀμαρίου κώμῃ Ἀνωμέρει.

Γεννηθεὶς περὶ τὸ 1810 ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ ἐν τῇ ἐπαναστάσει τοῦ 1821 Νικολάου Παππαδοπεράκη τοῦ φονευθέντος ὡς ἀρχηγοῦ ἐν τῇ περιωνύμῳ τῆς Μαλάξης μάχῃ, καὶ παρ' αὐτοῦ ὡς κληρονομίαν λαβὼν θάρρος καὶ ἡρωϊσμὸν εὐθὺς ἀφ' οὗ ἡλικιώθη ὥστε νὰ δύναται ν' ἀντιμετωπίζῃ τὸν ἐχθρὸν ἤρχισε νὰ λαμβάνῃ μέρος ἐνεργὸν σπουδαιότατον εἰς τὰς ἑκάστοτε ἐγειρομένας ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς κλαυθμηρᾶς νήσου μας ἐπαναστάσεις.

Κατὰ τὴν μεγάλην τοῦ 1821 ἐπανάστασιν μόλις δεκαετὴς μετέβη εἰς τὴν Ἑλλάδα μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του Γεωργίου, ὅστις καὶ ἐφονεύθη ἐν Πελοποννήσῳ πολεμῶν. Ἅμα δὲ καταπαυσάσης τῆς ἐπαναστάσεως καὶ τῆς Ἑλλάδος ἐλευθερωθείσης ὁ ἔφηβος ἤδη Παππαδοπεράκης δὲν ἐπέτρεψεν εἰς ἑαυτὸν νὰ μείνῃ ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι καὶ ν' ἀπολαύῃ τῶν ἀγαθῶν τῆς ἐλευθερίας, ἐν ᾧ ἡ δυστυχὴς πατρίς του ἐστέναζεν ἐν τῇ δουλείᾳ· κατῆλθεν εἰς Ἀνωμέρος συνεπόνει, συνεστέναζε, συνεδούλευε τῇ τυραννίᾳ μετὰ τῶν συγχωριανῶν του ποτίζων τὸν ἄρτον του μὲ τὰ δάκρυα τῆς δουλείας ἀλλὰ καὶ τῆς ἐλπίδος.

Ὅτε δὲ ἐπανέστη ἡ Κρήτη ἐπὶ Χαιρέτη ἐμφανίζεται ὁ Παππαδοπεράκης ὡς Καπετάνιος τῶν χωριανῶν του εἴπερ τις καὶ ἄλλος μεταςχὼν ταύτης ἀναλόγως τῆς ἐποχῆς. Γνωστὴ εἶναι ἡ μετὰ ταῦτα ὠμότης τῶν Ἀλβανῶν ἰδίως ἐν τῇ εἰρήνῃ, τῆς μάστιγος ταύτης καὶ βδέλλης τοῦ δυστυχοῦς εἰρηνευομένου Κρητός. Τὸ προχειρότατον εἰς πάντα Κρῆτα τότε ἦτο τὸ «σκότωσε μ' Ἀγᾶ ν' ἁγιάσω» δι' οὗ ἐδήλου ὅτι ὑπομένει ἀγογγύστως πᾶσαν βάσανον ἐπιβαλλομένην ὑπὸ τῆς ἀπηνείας τοῦ νικητοῦ. Ἀλλ' ὁ Παππαδοπεράκης δὲν εὕρισκεν εἰς τὸ λεξικόν του τὴν γνώμην ταύτην. Κατὰ τοῦ περιβοήτου Ἀρναούτη Κάλλιου ἐπετέθη ἐν χρόνοις καθ' οὓς οὐδεὶς οὐδὲ νὰ ὑψώσῃ κεφαλὴν ἐνώπιόν του ἐτόλμα καὶ ἠλευθέρωσε τὸν ὁμοχώριόν του Ἐλευθέριον Παττακάκην διωκόμενον ὑπ' αὐτοῦ ἵνα φονευθῇ, ὅστις ὕστερον ἐφόνευσε τὸν Ἀρναούτην ἐν Βρύσες. Ἄλλοτε δὲ πάλιν προσῆλθεν εἰς τὸν οἶκόν του ὡς προὔχοντος καὶ Καπετάνιου ὁ ἐπ' ἴσης γνωστὸς Δαλιάνης μὲ 22 Ἀρναοῦτες ἐκτὸς δὲ τῶν παρατεθέντων αὐτῷ φαγητῶν ἐζήτει νὰ σφάξῃ δι' αὐτὸν τὸ ἀρνίον, ὅπερ ἔτρεφε διὰ τὰς Ἀπόκρεως καὶ ὄρνιθας· ὁ Περάκης ὅμως ἐγείρεται ἐκ τῆς τραπέζης ἐπιτηδείως ἁρπάζει τὸ πυροβόλον του καὶ ἐπιπεσὼν μὲ ἀπειλὰς ἐναντίον τῶν Ἀλβανῶν ἐδίωκει αὐτοὺς ἐκ τοῦ οἴκου του, δι' ὃ καὶ ἐξ ὅλους μῆνας ἔφευγε. Καθόλου δ' εἰπεῖν ἠγνόει τί εἶναι φόβος.

Καὶ τῶν εἰρηνικῶν δ' ἔργων ἐπεμελεῖτο καὶ πλεῖστον ἐφρόντιζε. Καθ' ἣν ἐποχὴν ἐν ὅλῃ τῇ ἐπαρχίᾳ Ἀμαρίου οὐδὲ δέκα ἐγνώριζον ἀνάγνωσιν διὰ τῶν διηνεκῶν τούτου φροντίδων ἦλθεν εἰς Ἀνωμέρος ὁ Νικόλαος Λαχρινὸς φορῶν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν φουστανέλλαν καὶ ἵδρυσε πρῶτος Σχολεῖον ἐν τῷ χωρίῳ του ἐν ᾧ οἱ πλεῖστοι τῶν γινωσκόντων νῦν ν' ἀναγινώσκουσιν ἐδιδάχθησαν.

Ἀλλὰ πρὸ πάντων τὸ περίπυστον 1866 ἐδόξασεν αὐτόν. Ἀνεμίχθη καὶ εἰς τὴν ἐπανάστασιν τοῦ Μαυρογένη ὡς ὁπλαρχηγὸς τοῦ χωρίου του, ἀλλ' ἕνεκα τοῦ μικροῦ τῆς ἐπαναστάσεως χρόνου, ἡσύχασε μετὰ τῶν λοιπῶν Κρητῶν πρὶν δειχθῇ ἡ καρτεροψυχία καὶ ὁ ἡρωϊσμός του. Τῷ 66 ὅμως, τοῦ ὁποίου δείγματα τῆς ἀφοσιώσεως εἰς τὸν ἀγῶνα ἔχει τὰ ἔγγραφα τῆς προσωρινῆς Κυβερνήσεως ἀναγνωριζούσης αὐτὸν μὲ τίτλους ὁπλαρχηγοῦ, τῷ 66 λέγω ἐδοξάσθη. Ὁ θόρυβος καὶ ὁ ἀλαλαγμὸς τῆς μάχης ἔτερπον αὐτόν· ἡ ὀσμὴ τῆς πυρίτιδος εὔφραινεν· ὁ δὲ μεσουρανῶν ἥλιος ἐν ταῖς μάχαις οὐδὲ τοῦ Μαΐου ἂν ἦτο ἐφλόγιζεν, ἀλλ' ἐδρόσιζεν αὐτόν. Ὀλίγαι ἐγένοντο καθ' ἅπαν τὸ τριετὲς φονικὸν διάστημα τῆς ἐπαναστάσεως μάχαι ὧν δὲν μετέσχε. Διεκρίθη ἐν τῇ μεγάλῃ τῶν Σφακίων μάχῃ, ἐν Ἁγίῳ Ἰωάννῃ Μυλοποτάμου, ἐν Κρουσῶνι καὶ Ἁγίῳ Μύρωνι Μαλεβιζίου, ἐν Γερακάρῃ τῇ 2 Φεβρουαρίου 1867 καὶ ἀλλαχοῦ πολλαχοῦ. Καὶ κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπανάστασιν τοῦ 1878 πάσης πολεμικῆς ἐνεργείας γενομένης ἐν τῷ Τμήματι μετέσχε.

Προσφιλέστερον δ' αὐτῷ πεδίον μαχῶν ἦτο ὁ ἔνδοξος Βρύσιναι, οὗ καὶ τὸ ἐλάχιστον κλαδὶ ἐγνώριζεν. Ἔλεγε μάλιστα ἐν ταῖς τελευταίαις στιγμαῖς του ὅτι λυπεῖται μὲν διότι ἀποθνήσκει πρὸ πάντων ὅμως ἐπειδὴ ἤλπιζε νὰ λάβῃ τὸν θάνατον, διεζωσμένος τὴν προσφιλῆ μάχαιράν του καὶ φέρων τὸ ποθητὸν ὅπλον εἰς τὸν ἀγαπητόν του Βρύσιναν.

Καὶ δημοτικὸς δ' ἔφορος ἐχρημάτισε καὶ ὁ πρῶτος ἐπιστάτης τῆς Χριστ. Δημογεροντίας τοῦ Τμήματος ἐπὶ τῶν ὀρφανικῶν. Ὡς μέλος δὲ κοινωνίας ἐξεταζόμενος ἦτο ἡμέρου καὶ πραγνοῦς χαρακτῆρος καὶ λίαν εὐτράπελος· δι' ὃ ἠγαπᾶτο ὑπὸ τῶν χωριανῶν του καὶ πάσης τῆς ἐπαρχίας, ἥτις ἀνυπόκριτον δάκρυ λείβει εἰς τὸν νεκρόν του.

Τὴν Κυριακὴν 28 π. μ. ἐκηδεύθη παρακολουθούντων ἁπάντων τῶν χωριανῶν του καὶ πολλῶν ἐκ τῶν περιχώρων, οἵτινες συνῆλθον τιμῶντες τὸν ἄνδρα.

Ἐπὶ τοῦ νεκροῦ ἀπέτεινεν ὁ κ. Ἐμμ. Γενεράλης ἐκ τοῦ προχείρου ὀλίγας λέξεις ὡς ἀποχαιρετισμὸν ἐκ μέρους τῶν παριστα μένων συναγωνιστῶν του. Ἀφ' οὗ δὲ ἐτέθη ἐν τῷ τάφῳ οἱ συστρατιῶται αὐτοῦ ἔρριψαν ὅπλα ἀποχαιρετίζοντες τὸν συναγωνιστὴν αὐτῶν. Ἐν τῇ πομπῇ δὲ τῆς κηδείας προηγεῖτο τῶν ἑξαπτερύγων καὶ ἡ ἐπαναστατικὴ σημαία.

Ἔσοδα καὶ ἔξοδα Λιμενικοῦ φόρου ἀπὸ Δεκέμβριον τοῦ 1882 μέχρις 31 ἰδίου τοῦ 1887

Δοῦναι

Ἀπὸ Εἰσπράξεις Λιμενικοῦ Φόρου			
1882 —	γρ.	921 30	
1883 —	»	24.402 10	
1884 —	»	24.554 15	
1885 —	»	30.1[illegible]3	
1886 —	»	41.858 20	
1887 —	»	40.2[illegible]5 25	
	γρ.	162.175 20	
Νομισματοδιαφορὰ	»	20.745 5	
			182.920 25
Εἰσπράξεις χωρικῶν φόρων			
1885 —	γρ.	9.100	
1886 —	»	26.819 35	
1887 —	»	39.568 10	
			75.488 5
Ἀπὸ πωλήσεις πετρῶν	γρ.	160 20	
κενῶν βαρελίων τσιμέντου	»	80	
ἀπὸ τόκους	»	4719	
			4,959 20
Ὑπόλ. νὰ λάβῃ τὸ Κοινωφελὲς Ταμεῖον			46.572
» » ἡ Δημαρχία Ρεθύμνης			4,082
			314.022 10

Λαβεῖν

Εἰς λιμενικὰ ἔργα ὡς τὸ Β. βλ. ὅρα σελ. 21	γρ.	283.274 5
Εἰς τόκους Κοινωφελοῦς Ταμείου	»	16.264 20
Εἰς ψυλὰ Ἔξοδα γραφικῆς ὕλης Διπλότυπα κ. λ.	»	1,250
	γρ.	300,788 25
Καθυστερήματα φόρου χωρικῶν	»	7,945 30
» λιμενικοῦ φόρου	»	677
	γρ.	309,411 15
Μετρητὰ εἰς Ταμεῖον	»	4.610 35
		314.022 10

Μένουσιν ἐκρεμεῖ τὰ δικαστικὰ δαπανήματα τοῦ Κοινωφελοῦς Ταμείου καὶ τόκοι ὠφειλόμενοι πρὸς τὴν Δημαρχίαν.

Φ. Κ. Λ. — Ὁ Εἰσπράκτωρ
Ἀντ. Γύπαρης

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ

Πρόγραμμα Πλειστηριασμοῦ

Τοῦ Ὑπαλληλικοῦ τοῦ Κοινωφελοῦς Ταμείου ἐν Ρεθύμνῃ ἐκπροσωπουμένου ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ αὐτοῦ Περικλέους Θ. Πετυχάκη κατοίκου τῆς πόλεως Ρεθύμνης.

κατὰ

Ἰωάννου Παππᾶ Μηνᾶ ἢ Παππαδάκη κατοίκου τοῦ χωρίου Σίσαρχα τῆς ἐπαρχίας Μυλοποτάμου.

Δυνάμει καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1798 τοῦ ἔτους 1884 γραμματίου χρεωστικοῦ ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου τῆς πόλεως Ρεθύμνης Χαραλάμπου Γιαννιανάκη συντεταγμένου καὶ συμφώνως τῇ ἀπὸ 24 Ὀκτωβρίου 1887 ἐπιταγῇ τοῦ Ὑπαλληλικοῦ τούτου πρὸς τὸν καθ' οὗ τοῦτο ὀφειλέτην του Ἰωάννην Παππᾶ Μηνᾶ ἢ Παππαδάκη ἵνα οὗτος τῷ πληρώσῃ διὰ κεφάλαιον τόκους καὶ ἔξοδα μέχρι τῆς χρονολογίας τῆς ἐπιταγῆς Γ. 5097 ἐκτίθησιν εἰς δημόσιον ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν τὰ ἑξῆς ἐνυπόθηκα κτήματα τοῦ εἰρημένου ὀφειλέτου κείμενα εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ χωρίου Σίσαρχα 1) ἐν τῇ θέσει «Πλατὺ Λαγκάδι» ἄμπελον δέκα ἐργατῶν μὲ 31 ἐλαιόδενδρα μικρά, δέκα ἀπιδέας τρεῖς ἀμυγδαλέας τρεῖς συκέας καὶ 8 ἀχλάδας συνορευομένην μὲ κτήματα Γεωργίου καὶ Ἐμμανουὴλ Παππᾶ Μηνᾶ καὶ δρόμον. 2) ἐν τῇ θέσει «Σ' τὸν Πόρον τοῦ Λιπαρᾶ» ἄμπελον 4 ἐργατῶν μὲ 2 βελανίδια καὶ 1 ἐλαιόδενδρα καὶ χωράφι 3 κοιλῶν μὲ 40 [illegible] ἴδια μικρὰ καὶ 12 ἀπιδέας συνορευόμενα μὲ κτήματα Νικολάου Παππάσου, Ἰωάννου Καρπαθάκη καὶ ποταμόν.

Ὁ πλειστηριασμὸς τῶν κτημάτων τούτων γενήσεται ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου τῆς ἐπαρχίας Μυλοποτάμου Ἰωάννου Νικολακάκη ἔξωθεν τοῦ γραφείου του κειμένου ἐντὸς τοῦ χωρίου Πέραμα τὴν 17ην Ἀπριλίου ε. ε. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 3—5 π. μ.

Ἐντέλλεται ἁρμόδιος δικαστικὸς κλητὴρ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ ὑπὸ τῆς Πολ. Δικονομίας ὁριζόμενα.

Ρεθύμνῃ τῇ 1 Μαρτίου 1888

Ὁ τοῦ ἐπισπεύδοντος δανειστοῦ πληρεξούσιος Δικηγόρος
Μίνως Ε. Πετυχάκης

Πρόγραμμα Πλειστηριασμοῦ

Μαρίνου Μοάτσου κατοίκου τῆς πόλεως Ρεθύμνης.

κατὰ

Μασλοὺμ Μπεκιράκη κατοίκου τοῦ χωρίου Σισιπιδιανά.

Δυνάμει καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 203 τοῦ ἔτους 1886 γραμματίου χρεωστικοῦ συντεταγμένου ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου τῆς πόλεως Ρεθύμνης Νικολάου Σκουλούδη καὶ συμφώνως τῇ ἀπὸ 5 Φεβρουαρίου ε. ε. ἐπιταγῇ μου πρὸς τὸν καθ' οὗ τοῦτο ὀφειλέτην μου ἵνα οὗτος μοι πληρώσῃ διὰ κεφάλαιον τόκους καὶ ἔξοδα γρ. 5211 ἐκτίθημι εἰς δημόσιον ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν τὰ ἑξῆς ἐνυπόθηκα κτήματά του.

α) τὰ ἑξῆς κείμενα εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ χωρίου Σισιπιδιανὰ Μυλοποτάμου 1) εἰς θέσιν «Σκουλούδη ἀχ λάκ» ἀγρὸν 2 κοιλῶν ὡς ἔγγιστα περιέχοντα 15 ἐλαιόδενδρα καὶ 2 χαρουπέας καὶ συνορευόμενον μὲ κτήματα Μικρῆς Γιαννακοπούλας καὶ Αἰκατερίνης Γζιπιτοπούλας;) εἰς θέσιν «Λουτιδι» ἀγρὸν 2 κοιλῶν ὡς ἔγγιστα περιέχοντα 10 ἐλαιόδενδρα καὶ συνορευόμενον μὲ κτήματα Μουσταφᾶ Γενάκη καὶ ποταμόν. 3) εἰς θέσιν «Μπεκουλοῦ» ἀγρὸν τριῶν κοιλῶν ὡς ἔγγιστα περιέχοντα 20 ἐλαιόδενδρα καὶ 8 χαρουπέας καὶ συνορευόμενον μὲ κτήματα Μουσταφᾶ Γενάκη καὶ ποταμόν 4) εἰς θέσιν «Καρτζαλί» ἀγρὸν ἑνὸς κοιλοῦ ὡς ἔγγιστα περιέχοντα 6 ἐλαιόδενδρα καὶ συνορευόμενον μὲ κτή-